

det have meget at bethyde, at de ikke ganske faa Disciple, der gaa ud af Skolen ved IV. Klasse's Slutning, kunne forlade den efter at have modtaget en Undervisning, der har meddelt dem de uundværligste Kundskaber i alle væsentlige Fag og er ført til en i det mindste relativt Afslutning; og dette, forekommer det mig, naas bedst ved det heromhandlede Forslag.

Forslaget berører ikke Undervisningen i Skolens to nederste Klasser; det maa vel altsaa være Meningen, at Undervisningsplanen for disse skal vedblive at være, som den nu er, og den maa vel ogsaa i det hele siges at være ret tilfredsstillende; dog mener jeg, det vilde være heldigt, om der kunde staffles blot en enkelt ugentlig Time til Veje til Engelsk i disse Klasser, navnlig da dette Sprog ikke ganske sjældent læses i Forberedelsesklasserne.

Forslagets Undervisningsplan for III.—IV. Kl. finder jeg tiltalende; navnlig synes det mig heldigt, at alle Disciplene i disse Klasser kunne opnaa at faa 2 Timers Undervisning om Ugen i Naturlære, hvad der vil medføre, at man kan affaafe den ved Ministeriets Bekendtgørelse af 5te Januar 1889 indførte Tilleggseksamen i dette Fag; og ligeledes er det godt, at Geografi og Naturhistorie hver især kan faa sine fulde 2 ugentlige Timer. Jeg skal for disse Klassers Vedkommende endnu kun bemærke, at jeg gaar ud fra, at det er Forslagets Mening at lade Prøven i Latinisk Stil ved IV. Klasse's Eksamen bortfalde; latinisk Stil bør overhovedet, mener jeg, kun anvendes som et Undervisningsmiddel i passende Omfang, hvormed Undervisningsinspektionen kan føre Kontrol, men ingensteds i Skolen have nogen selvstændig Betydning som Eksamenstof.

Idet jeg dernæst gaar over til Forslagets Undervisningsplan for V.—VI. Klasse, i hvilke Delingen mellem de tre Linier indtræder og gennemføres, skal jeg, hvad først Fællessagene angaar, bemærke, at jeg fuldt ud billiger Forslagets Bestemmelser med Hensyn til Religion, Oldtidskundskab og Historie; særligt glæder det mig, at der tilstaaes det sidstnævnte Fag en ugentlig Time mere end efter den nu gældende Undervisningsplan, idet jeg haaber, at dette Tilstud maa blive anvendt paa den Maade, som det var paatænkt i Skolebestyrernes Forslag. Med Hensyn til Danskundervisningen deler jeg ganske den af det filosofiske Fakultet udtalte Betænkelighed ved at tilstede et Valg mellem Oldnordisk og Svensk; jeg mener, at Disciplene ikke godt kunne undvære nogen af Delene. En om end kun meget begrænset Kundskab til Oldnordisk anser jeg for ganske nødvendig til den Indsigt i vort eget Sprogs Væsen, som Disciple, der have modtaget vor højeste Skolebannelse, ikke bør savne; og heller ikke bør nogen Discipel gaa ud af den lærde Skole, uden at han med nogenlunde Lethed kan læse en svensk (og norsk) Bog, selv om han af og til maa tage en Ordbog til Hjælp. Men Grammatikundervisningen i Oldnordisk, mener jeg, bør kun meddeles efter et ganske kort Schema paa nogle faa Sider, der ikke tager andet med end det væsentligste og det regelmæssige; hvad der ved Lektislæsningen kan forekomme ud over dette, maa for saa vidt det har nogen Interesse og Betydning, blot lejlighedsvis forklares af Læreren og ikke paabyrdes Disciplenes Huskomme. Paa denne Maade vil man selv med et indskrænket Antal Timer kunne naa at give Disciplene det nødvendige Begreb om Sprogets Karakter og Sammenhængen mellem det og Nutidsproget; af Literaturen vil man ganske vist ikke kunne faa læst meget, men Oversættelseslæsning maa saa træde supplerende til. I det hele er det min Overbevisning, at naar man blot vil anvende den ene af Undervisningstimerne i V. Klasse til Oldnordisk og Svensk ville Disciplene herved kunne naa det Kendskab til disse Sprog, som de behøve. Om der bør foretages nogen særlig Eksamination i dem ved den mundtlige Prøve, er jeg i Tvivl. Hvad den skriftlige Prøve i Dansk angaar, bør den indskrænkes til en enkelt Stil, væsentlig af den Art, man nu kalder „bundne Stile.“

Jeg skal dernæst gaa over til at betragte de tre særlige Linier og da først den saakaldte tredie Linie, Forslagets b-Linie; det maa vel siges at være den, der kommer den højere Skoles 3de nærmest — saaledes som jeg ovenfor har sagt at jeg tænker mig Skolens 3de —, idet den har mindst af speciel Fagkarakter i sig, hvorfor den naturligt vil blive søgt af saadanne Disciple, der ikke agte at gaa ind til noget særligt Fagstudium ved Universitetet, medens den dog selvfølgelig ogsaa maa kunne benyttes af dem, der ville studere videre ved Universitetet. Hvad nu Undervisningsplanen for denne Linie angaar, da maa jeg befende, at jeg ved de Indvendinger, der fra forskellige Sider ere gjorte mod Skolebestyrernes Forslag, som jeg oprindeligt ganske sluttede mig til, er kommen i Tvivl om, hvorvidt det virkelig gaar an, som det ogsaa sker i det her foreliggende Forslag, at stille alle de tre nyere Sprog lige; det vilde være meget slem for den ny Retning, om Følgen deraf skulde blive den, at man paa alle tre Punkter kom til utilfredsstillende Re-